

vedgrunden til, at der skal bruges flere Folk til Værkstedsledelsen indenfor Statsbaneværkstederne, end man bruger i den private Industri. Værkmestrenes Skrivearbejde er ogsaa ganske betydeligt. Saaledes havde Rigsdagen vel neppe tænkt sig, at Forholdene var bag Statsbaneværkstedernes Kulisser, men mine Udtalelser er i nøje Overensstemmelse med Sandheden.

Jeg vil tilføje endnu nogle Bemærkninger om Værkmestres Ansættelse. Rigsdagen har Aar efter Aar nægtet en Bevilling til flere Værkmestre, men dette Spørgsmaal kommer man let udenom indenfor Statsbanerne, nemlig paa den Maade, som jeg før omtalte, ved at konstituere Arbejdere som Værkmestre, og de udfører saa Værkmestergerning undertiden i Aarevis. Dette gøres rent administrativt, og Udgiften dertil tages paa Værkstedskontoen. Det er imidlertid saaledes, at intet af Rigsdagens Medlemmer kan finde denne Post, da den ikke er særlig opført paa Finanslovsforslaget. Jeg vil derfor henstille til det ærede Finansudvalg, som jo kan spørge om alt og forlange Oplysning om, hvad det ønsker, at søge oplyst, hvor stor denne Konto: Udgifter til Konstituering af Værkmestre, er. Det bliver nemlig ikke Smaapenge mellem Aar og Dag. Saa vidt jeg har faaet oplyst, findes der for Tiden 12 konstituerede Værkmestre, der faar en Ugeløn af 36 Kr., men det er vistnok Mening, at deres Løn skal forhøjes til 42 Kr. om Ugen, og dette er endda for lidt i Forhold til deres Værkstedsfortjeneste som Arbejdere. Nu ved jeg ikke, om der til Stadighed har været 12 konstitueret hele Aaret; det skifter nemlig noget mellem de forskellige Arbejdere for at prøve dem; men regner man med 12 Mand à 36 Kr. om Ugen i 52 Uger, bliver det den pæne lille Sum af 22,464 Kr. Regner man saa, at de 6 af disse 12 f. Eks. har været ude med Udkommandotillæg, altsaa flyttede fra Aarhus til København eller omvendt, i hvilket Tilfælde de faar 21 Kr. mere pr. Uge, giver det atter en Udgift af 6,552 Kr., og saa er vi oppe paa en aarlig Udgift af ca. 29,000 Kr., en Udgift, der svarer til Ansættelsen af 13 nye Værkmestre til deres Begyndelsesløn. Mine Tals Rigtighed kan jeg ikke fuldt ud garantere for, mine Beregninger er lagte efter Forholdene, som de er i Øjeblikket, men dette synes jeg kunde være interessant for det ærede Finansudvalg at skaffe Oplysning om; jeg kan ikke tænke mig andet, end

at disse Udgifter føres paa en særlig Konto. Og saa synes jeg, at Regering og Rigsdag skulde sige til Generaldirektionen: Nu faar De disse to Værkmestre, der er forlangt gennem flere Aar, men saa maa De høre op med den Maade at hjælpe Dem selv paa uden om Bevillingsmyndighederne: at konstituere 6 Gange saa mange Værkmestre, som der forlanges her. Det er naturligvis en Behagelighed for de fast ansatte Værkmestre at have konstitueret ved Siden af sig Mænd, der kan udføre en Del af deres Arbejde, men denne Behagelighed er temmelig dyr for Staten, og det kan let medføre, at de bliver saa vant til at være tre Værkmestre paa et Værksted, hvor der tidligere kun har været to, at de ikke kan undvære en saadan Mand. Hvis man vil skyde sig ind under, at man altid maa have uddannede og prøvede Folk, forinden Ansættelse finder Sted, saa er det naturligvis i og for sig rigtigt; men der findes for Tiden saa mange, der har været konstituerede, at der vil være nok af Værkmasteremner i den første Menneskealder, og mange af disse har faaet Prædikat som velegnede til Værkmester. Flere af disse Folk bliver gamle Mænd, forinden de kan komme i Betragtning som Værkmestre, idet de maa vente, til en Del af de nuværende Værkmestre enten dør eller bliver pensioneret paa Grund af Alder. Derfor synes jeg, som sagt, at Finansudvalget burde henstille til Ministeren at foranledige, at man hører op med at konstituere flere Værkmestre; man maa lade være med at vække Haab hos en hel Del af disse Arbejdere, der bliver konstitueret, om at blive ansat som Værkmestre, da dette baade er forbundet med stort Tab for de Arbejderen Vedkommende, som alligevel aldrig naar at blive ansat som Værkmestre, ligesom det er en betydelig Udgift for Staten at have denne Medhjælp paa Værkstederne.

Jeg vil takke den højtærede Kultusminister, fordi han paa det foreliggende Finanslovsforslag har optaget et Tilskud paa 10,000 Kr. til Aarhus Teater i Lighed med, hvad der har været ydet de to sidste Aar, og jeg kan saa meget bedre gøre det, som jeg har den Ære at være Medlem af Repræsentantskabet. Jeg tror, jeg tør garantere for, at disse Penge vil blive vel anvendt. Gennem flere Aar har man indenfor Repræsentantskabet følt det som en Pligt at hæve Niveauet ved ikke alene at tage Hensyn til, om de Stykker, som opføres, er Kassestykker, men ogsaa til Stykkernes Indhold. Repræsentantskabet